

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/49/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119014107
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2119014107.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Trnava pod spisovou značkou 9T/1/2018, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.2.2023, č.k. 3Nt/132/2019-49, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8.6.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava rozhodol o návrhu odsúdeného A. B. na obnovu konania, ktorú podal odsúdený na Okresnom súde Trnava dňa 5.12.2019 takto :

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., bytom C. XXXX/XX, B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, z 05.12.2019 na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 9T/1/2018 zamietla, nakoľko neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

2. Proti vyhlásenému uzneseniu podal sťažnosť odsúdený, priamo na verejnom zasadnutí, ktorú neskôr bližšie neodôvodnil.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokmi predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

5. Na Okresnom súde Trnava bolo pod sp. zn. 9T/1/2018 vedené konanie proti teraz odsúdenému, vtedy obžalovanému A. B., ktoré bolo ukončené rozsudkom zo dňa 17. mája 2018, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania skutku právne kvalifikovaného ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm.

c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona. Bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere osem rokov a osem mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. O odvolaní proti tomuto rozsudku

rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 4. septembra 2018, č. k. 6To/65/2018 – 489, ktorým zamietol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku.

6. Podaním zo dňa 5. decembra 2019 sa odsúdený dožadoval povolenia obnovy konania. Návrh odôvodnil tým, že bol krivo obvinený a doposiaľ je nevinný. Skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, nespáchal. Neskôr svoj návrh doplnil tým, že v konaní môžu byť vykonané ďalšie dôkazy a to prostredníctvom výsluchu svedkyne D. E. F., svedkyne G. H. a svedkyne I. B.. Na verejnom zasadnutí prvostupňového súdu, ktoré bolo nariadené na rozhodnutie o návrhu odsúdeného, súd vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, svedkýň I. B., G. H. a D. E. F. a prečítaním rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 9T/1/2018 - 453 zo 17. mája 2018 a uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 6To/65/2018 - 489 zo 4. septembra 2018.

7. Prvostupňový súd dospel, po vykonaní dokazovania k záveru, že žiadny z vykonaných dôkazov na verejnom zasadnutí, nepredstavoval taký nový dôkaz, ktorý by mohli osobe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Rovnaký záver platí i pre skutočnosti, ktoré odsúdený a svedkyne počas svojho výsluchu na verejnom zasadnutí uviedli. Odsúdený vo svojom výsluchu uvádzal skutočnosti, ktoré uvádzal v svojom odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu, teda nešlo o nové skutočnosti, pretože s nimi sa už v pôvodnom konaní vysporiadal odvolací súd. Svedkyňa I. B. nebola prítomná na mieste činu a všetky ňou uvádzané skutočnosti vo vzťahu ku skutku boli len reprodukciou toho, čo jej mal o skutku povedať odsúdený. Svedkyňa G. H., o ktorej existencii sa v pôvodnom konaní nikto nezmienil, vypovedala v priamom rozpore s odsúdeným vo vzťahu k opisu toho, ako sa mal skutok stať. Svedkyňa D. E. F. vypovedala diametrálne odlišne (v prospech odsúdeného) s odstupom šiestich rokov, kedy bola podrobená výsluchu v prípravnom konaní.

8. Prvostupňový súd v ďalšom odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne vyhodnotil obsah výpovedí uvedených svedkýň. Dospel k záveru, že ich výpovede neoslabili dôvodnosť ustáleného skutkového stavu súdom prvého stupňa, ktorý si osvojil pri rozhodovaní o odvolaní odsúdeného aj odvolací súd. Keďže vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí nevyšli najavo skutočnosti súdu skôr neznáme a neboli vykonané dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, neboli splnené zákonné podmienky podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, a preto prvostupňový súd návrh odsúdeného z 05.12.2019 na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod spisovou značkou 9T/1/2018 zamietol.

9. Sťažnostný súd preskúmal napadnuté uznesenie, ako i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a nenašiel žiaden dôvod na jeho zrušenie. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu odsúdeného a výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil.

10. Účelom vykonaného dokazovania bolo zistiť, či existujú nové dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by boli spôsobilé vyvolať zmenu právoplatného rozhodnutia o vine odsúdeného. Prvostupňový súd správne popísal a analyzoval svedecké výpovede, ktoré sú vyššie citované a správne dospel k záveru, že nejde o nové dôkazy, resp. o nové skutočnosti z nich vyplývajúce, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie o povolení obnovy konania. Pokiaľ ide o odôvodnenie tohto záveru, sťažnostný súd odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré je rozsahom dostatočná a obsahovo správna. Rozhodnutia súdov v prvostupňovom a v opravnom konaní tvoria jednotu, preto nie je potrebné na tomto mieste opakovať argumentáciu prvostupňového súdu, ktorú považuje sťažnostný súd za dostatočnú a preto na ňu iba odkazuje. Prvostupňový súd presne charakterizoval podstatu a obsah jednotlivých výpovedí tak odsúdeného, ako i ním navrhnutých svedkov. Zistené skutočnosti zhodnotil správne, v súlade so zásadami logického myslenia. Na jeho záveroch preto tunajší súd nenachádza žiadnu chybu. Napokon, ani sám odsúdený nevzniesol žiadne konkrétne námietky proti napadnutému uzneseniu, proti ktorému iba zahlásil sťažnosť.

11. Preto tunajší súd považuje napadnuté za vecne správne, prijaté po zákonne vykonanom konaní a sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.